U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci žalobce: **BRVOS Bruntál s.r.o. v likvidaci**, se sídlem třída Práce 1445/42, Bruntál, zastoupena JUDr. Filipem Horákem, advokátem se sídlem Radnická 11, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Těšnov 17, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 3. 2007, sp. zn. 31028/06-16310S, č. j. 31028/06-16310, ve věci povolení k provozování vodovodů pro veřejnou potřebu, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **VaK Bruntál a.s.**, se sídlem třída Práce 42, Bruntál, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 4. 6. 2010, č. j. 5 Ca 176/2007 - 45,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Kasační stížností podanou osobně dne 23. 6. 2010 se žalovaný (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 4. 6. 2010, č. j. 5 Ca 176/2007 - 45, kterým bylo zrušeno jeho rozhodnutí ze dne 29. 3. 2007, sp. zn. 31028/06-16310S, č. j. 31028/06-16310.

Před meritorním posouzením věci se Nejvyšší správní soud zabývá otázkou splnění zákonem stanovených podmínek pro řízení o kasační stížnosti. Jednou z podmínek je i požadavek na podání kasační stížnosti ve stanovené lhůtě.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí s tím, že zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

Počítání lhůty pro podání kasační stížnosti se řídí ustanovením § 40 odst. 1 s. ř. s., které stanoví, že lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Dle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. končí lhůta určená podle týdnů uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který počátek lhůty určil.

Z předloženého spisu městského soudu Nejvyšší správní soud ověřil, že napadený rozsudek byl stěžovateli doručen dne 8. 6. 2010. Součástí doručeného rozsudku bylo poučení o možnosti podat proti němu ve lhůtě dvou týdnů po doručení kasační stížnost.

Okamžikem doručení rozsudku stěžovateli v úterý 8. 6. 2010 tak nastala zákonem předpokládaná skutečnost pro určení počátku lhůty ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. Konec lhůty počítané podle týdnů je dle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. určen uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti bylo tedy s ohledem na výše uvedené úterý 22. 6. 2010. Kasační stížnost však byla podána až dne 23. 6. 2010, tj. jeden den po zákonem stanovené lhůtě. Dle ustanovení § 106 odst. 2, věty třetí, s. ř. s. nelze zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti prominout.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti napadenému rozsudku městského soudu z výše uvedených důvodů podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítl, neboť byla podána opožděně.

Výrok o náhradě nákladů řízení účastníků se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo byla-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. listopadu 2010

JUDr. Radan Malík
předseda senátu